

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει επτά λόγους αναιρέσεως:

1. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προβάλλοντας εσφαλμένη εκτίμηση της αρχής της εύλογης διάρκειας της διοικητικής διαδικασίας και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, όσον αφορά το τμήμα της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως που προβλέπει την ανάκτηση της καταβληθείσας ενισχύσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη και πρέπει να αναιρεθεί λόγω ελλείψεως αιτιολογήσεως, εφόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παραβίαζε τις αρχές της επιμέλειας και της αμεροληψίας στη δράση της διοίκησης.
3. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του άρθρου 19 ΣΕΕ, στο τμήμα της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης στο οποίο ερμηνεύει την εθνική ρύθμιση με τρόπο αντίθετο προς τη γραμματική διατύπωσή της, υπερβαίνοντας σαφώς τα όρια της αρμοδιότητάς του.
4. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προβάλλοντας εσφαλμένη εκτίμηση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, ως προς την άνηση μεταχείριση που προβλήθηκε σε σχέση με άλλον επιχειρηματία (Alcoa-Alumix) όσον αφορά ανάλογο μέτρο ενισχύσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, καθόσον η κρατική ενίσχυση έπρεπε να εξεταστεί ως υφιστάμενη ενίσχυση.
5. Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον, σε αντίθεση με την άποψη του Δικαστηρίου, το προσβαλλόμενο μέτρο δεν συνιστά αδικαιολόγητο πλεονέκτημα, ούτε επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.
6. Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εκτιμήσει ή εκτίμησε ανεπαρκώς ή εσφαλμένα την αιτίαση που αντλείται από τον επιλεκτικό χαρακτήρα του μέτρου.
7. Με τον έβδομο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέβη το άρθρο 174 ΣΛΕΕ και το άρθρο 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι το αντισταθμιστικό μέτρο, αφενός, είναι συμβατό με την πολιτική κοινωνικής συνοχής για τις νησιωτικές περιοχές χωρίς υποδομές και, αφετέρου, είναι σύμφωνο με τις εξαιρέσεις του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) στις 23 Δεκεμβρίου 2014 — Elena Delia Pondiche κατά Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Υπόθεση C-608/14)

(2015/C 089/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Sibiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Elena Delia Pondiche

Καθών: Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνουν στην αρχή της κοινωνικής προστασίας, στα δικαιώματα του παιδιού και στις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, τις οποίες διασφαλίζει το κοινοτικό δίκαιο βάσει του άρθρου 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στα άρθρα 20, 21, παράγραφος 1, 24, παράγραφοι 1 και 2, 34 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και στα άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004⁽¹⁾, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, διατάξεις εσωτερικού δικαίου βάσει των οποίων μειώνεται το ποσό του επιδόματος τέκνου αναλόγως της ημερομηνίας γεννήσεως και όχι της ημερομηνίας συλλήψεως, μολονότι γίνεται δεκτό ότι το κυοφορούμενο τέκνο υπάρχει ως φυσικό πρόσωπο από της συλλήψεώς του, εφόσον γεννηθεί ζωντανό και κριθεί βιώσιμο, άνευ αντικειμενικής και εύλογης αιτιολογίας;
- 2) Εισάγει το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 111/2010 διάκριση μεταξύ προσώπων των οποίων η κατάσταση είναι όμοια, συγκεκριμένα δε μεταξύ των τέκνων που συνελήφθησαν και γεννήθηκαν έως την 31η Δεκεμβρίου 2010 και των τέκνων που συνελήφθησαν έως την 31η Δεκεμβρίου 2010, αλλά γεννήθηκαν κατόπιν της ημερομηνίας αυτής;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ και την Ελβετία) (ΕΕ L 166, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Handelsgericht Wien* (Αυστρία) στις
29 Δεκεμβρίου 2014 — *Stephan Naumann* κατά *Austrian Airlines AG***

(Υπόθεση C-612/14)

(2015/C 089/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: *Stephan Naumann*

Εναγομένη: *Austrian Airlines AG*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί το δικαίωμα αποζημιώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004⁽¹⁾ (δικαίωμα αποζημιώσεως), αξίωση κατ' αποκοπήν αποζημιώσεως ή συμβατική ποινή ή αξίωση αποζημιώσεως τιμωρητικού χαρακτήρα («punitive damage») ή αξίωση εκπληρώσεως της παροχής και αξίωση εγγυητικού χαρακτήρα ή μήπως δικαίωμα *sui generis*;
- 2) Έχει η έκπτωση της αποζημιώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 12 (δικαιώματα για περαιτέρω αποζημιώσεως), παράγραφος 1, περίοδος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, την έννοια ότι η εν λόγω αποζημίωση εκπίπτει μόνο από την τυχόν περαιτέρω αποζημίωση του επιβάτη έναντι του πραγματικού αερομεταφορέα ή και από την περαιτέρω αποζημίωση του επιβάτη έναντι του ταξιδιωτικού πράκτορα;
- 3) Έχουν τα δικαιώματα του επιβάτη για περαιτέρω αποζημίωση που προβλέπονται στο άρθρο 12 (δικαιώματα για περαιτέρω αποζημίωση) του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, την έννοια ότι περιλαμβάνουν και το δικαίωμα μείωσεως της τιμής (εγγύηση) εξαιτίας καθυστέρησεως της πτήσεως, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο;